கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்புப் பெருவிழாவின் இரண்டாம் நாள்

Easter Monday

2. påskedag

உயிர்ப்புக் காலம் | Easter

Primary Bible: Dansk – Den Frie Bibel — Dansk – Den Frie Bibel

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Psalm 22:22-32

Verse	Text
22:22	Frels mig fra løvens gab og fra bøflers horn! Du har svaret mig.
22:23	Jeg vil forkynde dit navn for mine brødre, midt i flokken vil jeg lovprise dig.
22:24	I som frygter HERREN, lovpris ham! Alle Jakobs efterkommere, vis ham ære, og frygt for ham, alle Israels efterkommere!
22:25	For han har ikke foragtet og ikke afskyet den hjælpeløses elendighed, og han skjulte ikke sit ansigt for ham, men da han råbte til ham om hjælp, hørte han.
22:26	Fra dig kommer min lovsang i en stor gruppe, jeg vil indfri mine løfter foran dem som frygter ham.
22:27	De ydmyge skal spise og mættes, de skal prise HERREN, de som søger ham. Må jeres hengivenhed{N: Hjerte} leve for evigt!
22:28	Alle jordens ender skal huske på og omvende sig til HERREN, og alle folks slægter skal bøje sig ned for dig{N: Ansigt}.
22:29	For kongemagten tilhører HERREN, og han regerer over folkeslagene.
22:30	Alle jordens mægtige spiste og tilbad foran ham{N: Ansigt}, de vil falde på knæ, alle der stiger ned i støvet, skal falde på knæ for ham{N: Ansigt}, og ikke har holdt sin sjæl i live.
22:31	Efterkommerne skal tjene ham, der skal fortælles om Herren til efterslægten.
22:32	De skal komme og forkynde hans retfærdighed for et folk der fødes. For han har handlet.

திருமுகம் (Epistle)

Acts 10:34-41

Verse	Text
10:34	Men Peter tog ordet og sagde: »Jeg forstår i sandhed at Gud ikke gør forskel på folk;
10:35	men i hvert folk er den som frygter ham og handler retfærdigt, velkommen hos ham.
10:36	Dette er det ord han sendte til Israels børn da han forkyndte fred ved Jesus Kristus: han er alles Herre.
10:37	I kender det som er gået ud over hele Judæa idet det begyndte i Galilæa efter den dåb Johannes prædikede,
10:38	det om Jesus fra Nazaret: Hvordan Gud salvede ham med Helligånd og kraft, han som drog omkring og gjorde godt og helbredte alle som var overvældede af Djævelen; for Gud var med ham.
10:39	Vi er vidner om alt det som han har gjort både i jødernes land og i Jerusalem, han som de også slog ihjel, idet de hængte ham på et træ.
10:40	Ham oprejste Gud på den tredje dag og lod ham åbenbare sig,
10:41	ikke for hele folket, men for de vidner som var forud udvalgte af Gud, for os som spiste og drak med ham efter at han var opstået fra de døde.

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 24:13-35

Verse	Text
24:13	Samme dag vandrede to af dem til en landsby som lå 60 stadier fra Jerusalem; den hed Emmaus.
24:14	De talte sammen om alt det der var sket.
24:15	Mens de talte sammen og diskuterede indbyrdes, kom Jesus selv hen og vandrede med dem.
24:16	Men deres øjne blev holdt lukkede så de ikke kendte ham.
24:17	Han sagde til dem: »Hvad er det I taler med hinanden om mens I vandrer?« De standsede bedrøvede,
24:18	og en af dem, som hed Kleofas, sagde til ham: »Er du alene fremmed i Jerusalem og ved ikke hvad der er sket der i disse dage?«
24:19	Han sagde til dem: »Hvilket?« De sagde til ham: »Det med Jesus fra Nazaret som var en profet, mægtig i gerning og ord over for Gud og hele folket;
24:20	og hvordan ypperstepræsterne og vores rådsherrer har overgivet ham til dødsdom og korsfæstet ham.
24:21	Vi havde håbet at han var den som skulle forløse Israel. Men med alt dette er det i dag den tredje dag siden dette skete.
24:22	Men også nogle af vores kvinder har forfærdet os, for de kom tidligt ud til graven,
24:23	og da de ikke fandt hans legeme, kom de og sagde at de havde set et syn af engle der sagde at han lever.
24:24	Nogle af vores egne gik ud til graven, og de fandt det sådan som kvinderne havde sagt; men ham så de ikke.«
24:25	Han sagde til dem: »Åh, I uforstandige og sene i hjertet til at tro på alt det som profeterne har talt!
24:26	Måtte Kristus ikke lide dette og gå ind til sin herlighed?«
24:27	Og idet han begyndte med Moses og alle profeterne, udlagde han for dem det som handlede om ham i alle skrifterne.
24:28	De nærmede sig landsbyen de var på vej til; og han lod som om han ville gå videre.
24:29	De bad ham indtrængende: »Bliv hos os; for det er ved at være aften, og dagen er snart forbi.« Og han gik ind for at blive hos dem.
24:30	Da han havde sat sig til bords med dem, tog han brødet, velsignede og brød det og gav dem det.
24:31	Da blev deres øjne åbnet, og de kendte ham; og han blev usynlig for dem.
24:32	Da sagde de til hinanden: »Brændte vores hjerte ikke i os mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?«
24:33	I samme time stod de op og vendte tilbage til Jerusalem hvor de fandt de elleve og dem der var med dem, forsamlet,
24:34	og disse sagde: »Herren er virkelig opstået og set af Simon.«

Verse	Text
24:35	Og de fortalte hvad der var sket på vejen, og hvordan de genkendte ham da han brød brødet.